

belangrijke taak vandaag. Draag hem behoedzaam, zodat hij kan genieten." Surprise begrijpt de boodschap en blijft roerloos staan wanneer mijn vader in het zadel plaatsneemt. Stap voor stap volgt hij mij, de lichtstralen die door de bomen vallen, tegemoet. Als een kleine kudde gaan we op weg. Op weg naar een ervaring die ons nooit meer afgenomen kan worden. Er ontstaat een verbinding binnen onze 'kudde' die moeilijk in woorden te vatten is. Mijn moeder loopt dapper voor ons uit. "Het is onmogelijk om in de natuur ongelukkig te zijn", merkt ze op. We stoppen regelmatig bij verschillende paddestoelen, vliegezwammen en eetbare paddestoelen of om de stilte op ons in te laten werken.

Mijn vader straalt en hervindt een stukje van zijn vrijheid. "De verbondenheid met de natuur en het gedragen worden door de oerelementen is vanuit deze positie zelfs nog groter dan als ik met mijn benen op de grond sta", zegt hij. Terwijl hij schommelend wordt voortbewogen leggen we grote afstanden af. De lichte stimulatie van de driedimensionale beweging van het paard maakt de spieren van zijn rug los. Langzaam verdwijnt de pijn in zijn rug. We vervolgen onze weg over de paarse heide. Een vos vergezelt ons als een gids op een beukenlaan, zich in zekerheid wanend doordat de paardengeur de mensengeur overstemt. Surprise begint te kauwen en te gapen; telkens weer. In deze mate heb ik dit nooit eerder bij hem opgemerkt. Blijkbaar neemt hij spanningen van zijn menselijke begeleiders over en ontlaadt ze door te kauwen en te gapen. Uren brengen we door in het bos. Met het verstrijken van de tijd verdwijnt onze spanning en maakt de traan plaats voor een glimlach. Wanneer we tenslotte weer bij de stal arriveren zijn we moe maar voldaan. "Wat een koninklijke

reis was dat", zegt mijn vader, "nu voel ik me weer gesterkt om door te gaan, ook op mijn twee eigen benen."

Vroegere operatieplekken zijn minder gevoelig geworden en ook de pijn in ons hart is even verzacht. Ondanks de wetenschap dat ook het paard dit afschuwelijke ziekteproces niet kan keren, hebben we een onvergetelijke dag met plezier en onuitwisbare

indrukken gehad.

Dank je Surprise dat jij dit voor ons mogelijk maakte!

*Pollyanna Kramer werkt als GZ-psycho-
loge in de geestelijke gezondheidszorg en
verzorgt in haar eigen bedrijf equi-
balance coaching, training, therapie met
inzet van paarden.*

Info@equi-balance.nl

IMPRESSIES VAN EEN UITGEPUTTE MAN OP HET PAARD

Wat een heerlijk idee nu de kanker om zich heen grijpt en de levensradius steeds kleiner wordt om niet op eigen kracht de wereld te verkennen!

Op vier paardenbenen kom je verder dan op twee mensenbenen.

Het wandelingetje van de bosrand naar het eerste bankje en terug is maar een kippe-eindje.

Dan ga je toch maar op Surprise zitten, die draagt je verder!

*Tweeënhalf uur heerlijk genieten van de boslanen, de paddestoelen, de heidevel-
den, de grazende schapen en de zon.*

*De geur van het paard, van het bos, de paddestoelen en de heidevelden is op deze
zonnige middag intens en op de paardenrug ziet het glooiend landschap er weer
eens stuk grootser uit.*

Een koninklijke reis. Veilig op de trouwe viervoeter is het dubbel genieten.

*Dat mijn pijnlijke onderrug bij het stapvoets rijden ook nog aangenaam van bin-
nenuit gemasseerd en losgemaakt wordt, bespaart ook nog twee of drie bezoeken
aan de fysiotherapeut.*

*Het genieten in de buitenlucht doet de ernst van de situatie even vergeten. Het
goede lijfgevoel verzet ook je gedachten. Je bent even helemaal weg. Wat een zalig-
heid!*

*Het vertrouwen in paard en begeleider geeft je ook weer extra vertrouwen in
jezelf. Je wordt geholpen en je doet het tegelijkertijd zelf. Je hebt niet de gehele
verantwoordelijkheid voor het paard maar wel medeverantwoordelijkheid. Maar
als je even door wilt zakken, in gedachten blijft hangen, kan dat ook. Je bent vei-
lig!*

Door Carsten Kramer